

C/2024/4869

12.8.2024.

Prasība, kas celta 2024. gada 29. jūnijā – UniCredit/ECB

(Lieta T-324/24)

(C/2024/4869)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: UniCredit SpA (Milāna, Itālija) (pārstāvji: M. Merola, G. Lombardi, G. Rumi un L.-D. Tassinari Vittone, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt Eiropas Centrālās bankas 2024. gada 22. aprīļa lēmumu, ar ko ir noteiktas prudenciālās prasības, lai vēl vairāk samazinātu riskus, kuri saistīti ar Unicredit S.p.A. darbību Krievijā (Prot. N. ECB-SSM-2024-ITUNI-17);
- pakārtoti, daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu attiecībā uz šādām atsevišķu prasījumu daļām:
 - i. saistībā ar aizdevumu ierobežojumiem, kas īstenojami līdz 1. jūnijam, – aizliegumu piešķirt jaunus aizdevumus un atjaunot vai pagarināt esošos aizdevumus;
 - ii. saistībā ar noguldījumu ierobežojumiem, kas īstenojami līdz 1. jūnijam, – aizliegumu pieņemt jaunus termiņnoguldījumus un iespēju pieņemt noguldījumus tikai no tiem finanšu iestāžu Krievijas meitasuzņēmumiem, kuru juridiskā adrese ir Eiropas Ekonomikas zonā, Apvienotajā Karalistē, Šveicē vai Amerikas Savienotajās Valstīs;
 - iii. saistībā ar maksājumu ierobežojumiem, kas īstenojami līdz 1. septembrim, – pienākumu samazināt ar maksājumiem saistīto uzņēmējdarbību, nosakot, ka maksājumu pakalpojumus euro, ASV dolāros, Ķīnas juaņās, Lielbritānijas mārciņās, Kazahstānas tengos, Šveices frankos, Japānas jenās Krievijas meitasuzņēmumi (kā definēts turpmāk) sniedz tikai, izmantojot tā saukto “nested account”, ko šādi meitasuzņēmumi atvēruši pie prasītājas, un tikai, ja klients ir iekļauts Whitelist;
- piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz labas pārvaldības principa pārkāpumu sakarā ar izmeklēšanas neveikšanu, tiesību aktu pārkāpumu un no tā izrietošo būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu, ņemot vērā pamatojuma nenorādīšanu.
2. Otrais pamats attiecas uz labas pārvaldības principa pārkāpumu sakarā ar adresāta pienākumu konfliktu un no tā izrietošo pamatojuma nenorādīšanu.
3. Trešais pamats attiecas uz neiespējamību izpildīt apstrīdētās prasības ab origine.
4. Ceturtais pamats attiecas uz samērīguma principa pārkāpumu un prasītājas tiesību uz īpašumu un darījumdarbības brīvības aizskārumu.
5. Piektais pamats attiecas uz kaitējumu radījušā akta autora teritoriālās un funkcionālās kompetences neesamību un tiesību aktu pārkāpumu.